
Fra: Geir.J.Hanssen@bronnøy.kommune.no [mailto:Geir.J.Hanssen@bronnøy.kommune.no]

Sendt: 17. februar 2014 23:05

Til: Postmottak JD

Kopi: Stephen.Hogeli@bronnøy.kommune.no; Pal.Traelvik@bronnøy.kommune.no;
Postmottak@bronnøy.kommune.no; Terje Gustavsen

Emne: Brannstudien, høringsvar fra Brønnøy kommune

Brannstudien er gjennomgått og vurdert. Studien tar opp en rekke viktige moment som er viktig for videreutvikling av brann- og redningstjenesten i Norge.

Vi har valgt og konsentrere vårt høringsvar rettet mot utvalgets anbefaling for fremtidig organisering av brann- og redningstjenesten i Norge.

Utvalgets forslag til fylkesvise brannvesen modell 1 er vi uenig i. Det vil i større grad kunne svekke beredskapen i Nordland som fylke, en å styrke den. Særlig for kommuner som ligger utenfor de 8 regionsenter i Nordland. Følgene legges til grunn for denne vurderingen:

Nordland fylke er stort og langt. Areal 38460 kvkm, befolkning på ca 240000 innbyggere, kjøreavstand fra Bodø til Andenes i nord er 369 km med en kjøretid på vell 5 timer, kjøreavstand fra Bodø til Brønnøysund er på 396 km med en kjøretid på over 5,5 time.

Brønnøy som regionsenter for Sør Helgeland har et av Norges størst trafikkerte regionale lufthavn med ca. 60 daglige bevegelser og et årlig passasjer grunnlag på over 160000 passasjerer. Brønnøysund er baseby for Norne, Skarv og Asta Hansteen og i den sammenheng er det i området en betydelig helikopter trafikk. Dette utgjør en betydelig risikofaktor for området i tillegg til øvrig normal risiko. Et av Norges største gruveanlegg har sitt anlegg i Brønnøy, Brønnøy Kalk A/S som er en risikobedrift.

Ved gjennomføring av et fylkesbrannvesen vil en administrering av Sør Helgeland regionen fra Bodø bli et vesentlig kostnads drivende moment som ikke er vurdert for de avstander en har i fylket. Dette vil bli et tilsvarende forhold for de øvrige 7 regioner i fylket. Særlig knyttet til området Vesterålen og Lofoten med store avstander til Bodø.

En forutsetter her at en vil få en del reising mellom region ansvarlig og øverste ledelse i et nytt fylkesbrannvesen.

En forutsetter og at en fortsatt vil ha en struktur på administrering på regionalt nivå som i dag ved at regionens brannsjef vil bli en stasjonssjef og at brannsjef funksjonen er tenkt lagt til Bodø.

At denne fordyringen skal kompenseres med en vesentlig høyere kompetanse nivå som følge av en større organisering er vi sterk tvilende til.

Hvordan ser en for seg at brannvesenet i større grad skal delta i den kommunale kriseledelsen som DSB ser som et av de viktigste moment for å styrke kommunal kriseledelse? At en lokal stasjonssjef skal kunne tiltre på vegene av en fylkesbrannsjef? Hvordan skal en krisestab i Bodø kunne ha en lokal oversikt over ulike ressurser på det regionale nivået, ressurser som stadig er i endring? Hvordan ser en for seg eks. livredende spesialisert redningsenhet fløyet ut fra Bodø til Brønnøysund med en flytid på 1 time og 20 min? En prøver her å vise at skal regionen ha en livredende spesial enhet så må den være etablert lokalt...! Areal og avstander forandres totalt når en passerer Steinkjer på tur nordover. Dette er ikke tilstrekkelig vurdert i brannstudien.

Ut fra ovennevnte moment hva er da hensikten med å innføre et nytt nivå? Beredskap spennet blir med et fylkesbrannvesen i Nordland alt for stort. Brannsjefen som en viktig institusjon skal ha oversikten over risikoen og de tiltak som er nødvendig for å ha en god lokal beredskap i hele fylket. Dette vil bli en utfordring med de stadig endringer som skjer i samfunnet. Nordland har et lavt befolkningsgrunnlag konsentrert i 8 region senter. Som eks. på variert risiko: Mosjøen med aluminiumsverk og anode fabrikk, Mo i Rana med stor jernverksindustri, Sandnessjøen med en stadig endring og utvikling som baseby, Brønnøysund og Bodø med stor flytrafikk sett i et nasjonalt nivå og Lofoten og Helgeland som store turistmål. Hvordan skal en fylkesbrannsjef i Nordland med sin stab ha oversikt og hele tiden være oppdatert på denne varierte risikoen?

Brønnøy kommune vil i stedet anbefale Justis dep. å gå inn for modell 3 med en regional løsning innenfor et geografisk naturlig avgrenset område. I Nordland vil dette kunne medføre 8 regionale brannvesen. Ikke alle disse regionen vil oppfylle kravet om 20000 innbyggere men de vil kunne ivareta administrering av brannvesenet i regionen med heltidsstillinger innen brannsjef, avd.forebyggende, avd.leder beredskap og en stilling til oppfølging av kompetanse. Forøvrig med tillegg av feierstillinger. Det forutsettes da at kommunen i regionene blir pålagt å samarbeide.

Ser en dette i sammenheng med en 110 sentral i Bodø for Nordland, som er en realitet fra mai 2014, har en foretatt en vesentlig styrking av brann-og redningsberedskapen i Nordland som vil ha en viktig betydning for befolkning i landsdelen. I tillegg vil beredskapen ha en regional forankring med kort avstand mellom kommunene og ledelsen i det regionale brannvesen.

En kan og se for seg at de 8 regionen i Nordland kan samarbeide og utvikle hverandre gjennom et felles fora under den nye 110 sentralen for Nordland.

Et brannvesen er som eks. stort nok som et minimum når det ivaretar ledelse, ulike avdelingsledere og en kompetansefunksjon i minimum 4 heltids stillinger. Øvrige merkantile tjenester kan kjøpes fra vertskommunen for regionen. I tillegg kommer øvrig beredskapstyrke med nødvendige mannskaper og stasjoner dimensjonert etter grunnlag i en gjennomført risiko analyse.

Med dette som utgangspunkt vil en kunne få et kostnadseffektivt og god beredskap med lokal forankring for alle i Nordland.

Mvh

Geir Johan Hanssen
Brannsjef Brønnøy kommune
Leder Helgeland IUA
Mob (+47) 95985566